

ИЗЛОЖБА НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СТЕВАН СРЕМАЦ У НИШУ

НИШКИ ИЗДАВАЧИ-НИШКИ АУТОРИ-НИШКЕ ТЕМЕ

НИШКИ САЈАМ КЊИГА

АУТОРИ:

СУЗАНА СТАНКОВИЋ, МАЈА НОВАКОВИЋ,

ДИЗАЈН - ЉУБИША БУЦА НИКОЛИЋ

Током једне од судњих ноћи, тајанствени посетилац, возећи се у ништа мање мистериозном таксију, обилази вазда будни Нишвил и прецртава људе са списка сачињеног у удаљеној престоници. На том списку налазе се свакакви дужици Главног Човека: живописни полусвет, трагикомични маргиналци, сурови странци са професионалним досијеима...

Из неког разлога, међу њима је и фатална дама која ће у хладнокраном егзектору пробудити демоне прошлости... Али ни његов возач не верује у невиност ни у случајност. Схвативши чиме се бави муштерија, предлаже му договор и још једно осветничко смакуће...

НОЋ СВИХ СВЕТИХ

Јер живот у Нишвилу трепери на ивици дуге екстазе и кратке смрти. А Џони Кеш и даље пева о „Јаволу који крвари“...

Ноћ свих светих фасцинантан је кримић, непонљиво путовање на крај ноћи са којег нема повратка.

Према легенди, клинови којима је Исус Христос био прикован за крст нестали су након Његовог васкрсења. Један је уметнут као део у круни, други је стављен на врх копља, а трећи је претопљен у сечиво мача... Онај ко буде имао у поседу ове три ствари заваладаће светом. Иста легенда каже да се трећа света реликвија налази на Балкану, на југу земље коју потреса грађански рат, у граду где је рођен Константин Велики.

У пролеће 1939. Хајрић Химлер поклоник је Адолфу Хитлеру малу са узраних шест праваца у којима би требало да се крећу истраживања древне аријевске прошлости.

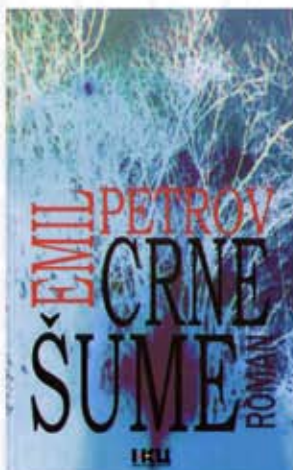
Један од тих праваца показивао је на Србију. Пет година касније, у Нишу, официр СС Хајрић Кан успева да пронађе локацију места које крије тајне великог римског императора. Мач за којим Хитлер толико жуди налази се испод темеља античког Наиса, у збирци оружја означеној као КОНСТАНТИНОВО РАСКРШЋЕ. Али на путу који Кан треба да пређе, испречиће се двојица људи: загонетни четнички мајор Немања Лукић и командант одбране града - баварски племић Ото фон Фен. У исто време, поред бомби које савезници бацају са неба, Ниш потреса серија стравичних убиства... У лудилу рата, то наизглед никог не узбуђује, али једна древна реч може се чути како је тихо изговарају војници на мртвој стражи, та реч је ВАМПИР. У ноћи када савезнички бомбардери буду запалили небо изнад Ниша, недочивава жудња одвешће у подземље оне који немају шта да изгубе. У мрак, где сијају они боје пурпура, ка месту где се секу границе два света, ка КОНСТАНТИНОВОМ РАСКРШЋУ.

Звонко Карановић нам у свом трећем роману Три слике победе још једном доноси филмичну причу која се чита у даху, а која је смештена у период од 8. маја 1999. до 5. октобра 2000. године. Мрачне кулисе рата и налиције живота у разрушеној Србији послужили су аутору као идеалан контрапункт да кроз хуморну, ироничну и гротескно визуелну исприча причу о једном времену.

Борде Узелац, тридесетогодишњи денди и бивши препродавац маркиране гардеробе, након завршетка рата 1999. у којем је био мобилисан и послат на Косово, враћа се у родни град покушавајући да започне нови живот. Међутим, брзо схвата да су људи, баш као и друштвени систем и његове вредности, подједнако неморални у миру као и у рату. Одлучује да напусти све и оде из земље, али искрсавају препреке на које није рачунао. У остварењу свог циља главни јунак је приморан да преживи низ апсурдних епизода: пријатељство са психијатром који прави ракију од поморанџи, посао са „невидљивим“ локалним политичарем, седмодневни фестивал секса...

НИШКИ ИЗДАВАЧИ-НИШКИ АУТОРИ-НИШКЕ ТЕМЕ НИШКИ САЈАМ КЊИГА

"Организација језика је унутрашња датост која, сем осталог, одражава физичке законе који владају светом. То је један од најкреативнијих закључака ових студија..."

Студија М. Миловановићеве веома је успешна и као целина и у појединостима, указује на напор да се језик схвати из његове прадубине... Језик је духовна творевина од које нема ничег ни чудеснијег ни сложенијег. Аутор нам то открива на начин који заслужује најдубље поштовање. И срећна је околност што је управо М. Миловановићева обавила овај пионирски подухват"

Проф. Милодраг Петровић

"Особеност ауторског приступа је у томе што смо до сада, поготово у структуралистичком приступу језика, тврдили да су гласови (па онда и графеме) арбитрарни знаци за нека значења. Арбитрарност знака велико је теоријско откриће почетком XX века, да би га ауторка својим присуством негирала на његовом крају. Она уводи наново другу традицију такође познату у историји развоја науке о језику, а то је да су гласови део једне друге психолошке димензије individuel (Voisem de Kurtzeme) и да управо индивидуални удео у оном што језиком и говором чинимо јесте оно што нас примарно одсликава као истинска људска бића."

Проф. др Свенка Савић

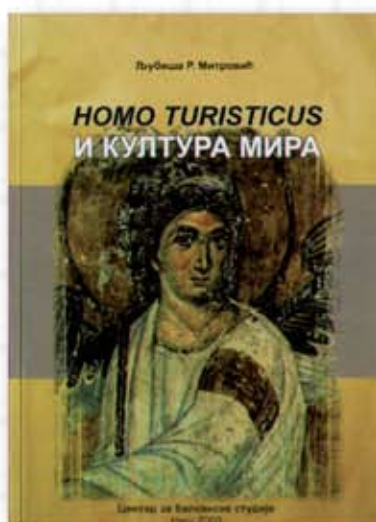

Иван Карл, рођен је у Београду. Дипломирао је филмску и телевизијску продукцију на Факултету драмских уметности. Писао је филмску и ТВ критику и репортаже за више часописа. Као аутор и водитељ специјализованих емисија о филму и уредник филмског програма радио је на Трећем каналу и ТВ Политика. Био је селектор Фестивала студентског филма, Фестивала филмског сценарија у врњачкој Бањи (програм Исток је тамо) и Фестивала филмова Еуримажа у Београду. У својству члана жирија критике Фипресци учествовао је на међународним Фестивалима у Визбадену, Анкари, Љубљани, Хихону, Трсту и Мотовуну. Био је координатор међународне сарадње у Филмском центру Србије, а потом и главни и одговорни уредник кабловске телевизије ФИЛМ ПЛУС. Одговорни је уредник редакције филмског и серијског програма РТС.

ФИЛМСКА ХРЕСТОМАТИЈА

1. Ранко Мунтић
Александар Берчек – глума као егзорцизам и аутоегзорцизам
2. Ранко Мунтић
Бора Тодоровић – глумац кога је успех промашио
3. Тугомир Костић
Филмски сусрети у огледалу штампе
4. Ранко Мунтић
14.444 критичарска дана
5. Ранко Мунтић
Београдски филмски критичарски круг – први том
6. Ранко Мунтић
Београдски филмски критичарски круг – други том
7. Бранислав Милојевић
Проклетници рата
8. Слободан Крстић
Глумци за сва времена 3
9. Ранко Мунтић
Питања критике

Ана Далееоре рођена је у Београду 1969. Дипломирала је 1992. на Факултету драмских уметности у Београду. Група за филмску и ТВ продукцију. Од школске 1995/96. ангажована на Факултету драмских уметности као талентовано лице на пословима стручног сарадника на Катедри за филмску и ТВ продукцију – предмет Филмска продукција, а од школске 1998/99. запослена је као асистент. Школске 2004/05. магистрала из области филмологије на Факултету драмских уметности у Београду.

Монографија је припремљена у оквиру рада на пројекту „Култура мира, идентитет и међуетнички односи у Србији и на Балкану у процесу евроинтеграције“ (149014Д), који подржава Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије. Руководилац пројекта проф. др Љубиша Митровић

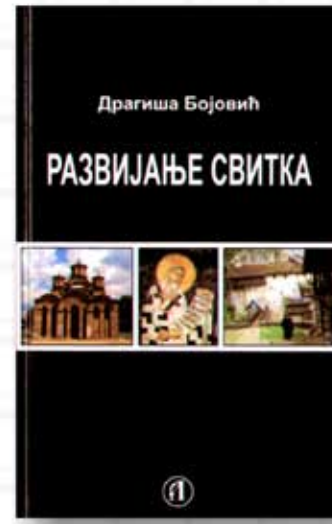
Др Љубиша Митровић (1943), редовни професор социологије на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, шеф катедре за Општу социологију и руководиоца последипломских студија на смеру Социологија друштвеног развоја. Директор је Центра за балканске студије.

Објавио је преко 400 библиографских јединица из области социологије на српском, руском, немачком, француском, енглеском и бугарском језику.

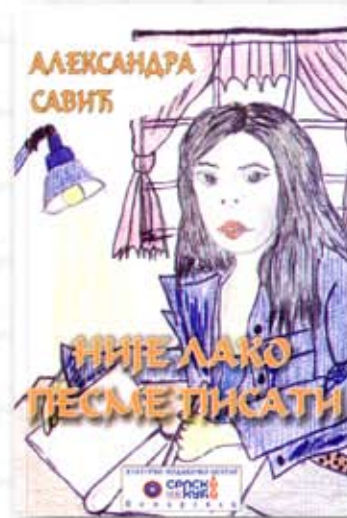
Овом књигом проф. Драгиша Бојовић зове свог читаоца на гозбу Премудрости и Љубави. Око трпезе прикупљене божанским учењем окупили су се стари српски писци пружајући поштованима њихових стваралачких достигнућа речи о Речи, мудре мисли о Премудрости, светост и светлост хришћанског учења. Бојовић води свог читаоца кроз библијско и светоотачко учење о Премудрости – Речи Божијој, Софији, Светом Духу, открива суштину богонадахнућа у старој књижевности, њен литургијски оквир и ритам, моћ и смисао дубоке везе између Бога и аутора текста. Премудрост је неодвојива од Љубави, то су два крила божијег промисла који преображава човечанску реч у химну о Творцу и Његовом творењу. Теолошки и књижевнотеоријски приступ великим делима старе српске књижевности чини од те књиге занимљиво штиво и изврсни пример исправне интерпретације средњовековног стваралаштва у перспективи вечних вредности.

Зборник реферата са научног скупа одржаног
У Нишу 19. и 20. октобра 2007.
Центар за научна истраживања САНУ и
Универзитета у Нишу
Одсек за књижевност
UDK 821.163.41.09:189/190
82.0
Слободанка Пековић (Београд, Србија)
**СТВАРАЊЕ СТЕРЕОТИПА КАО ПОСЛЕДИЦА
ИДЕАЛИЗАЦИЈЕ И ДЕФОРМАЦИЈЕ ИСТОРИЈЕ**

АПСТРАКТ: У раду се објашњава стварање „митске“ слике о златном прошлом добу у којем се прича о прошлости (прошлим догађајима и јунацима) схвата као похвала националне традиције. Код многих писаца који се баве историјским темама, имагинарна историја је у функцији подржавања представе о златном добу у којем су посебно истакнуте националне вредности. Величање националних вредности, без обзира да ли су то патријархалне, еписке или властелинске, херојске створиле су и одређене стереотипе, како у начину сликања догађаја, тако и у описивању ликова.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: историја у књижевности, историчност, стереотип, наслеђе, поглед на свет.

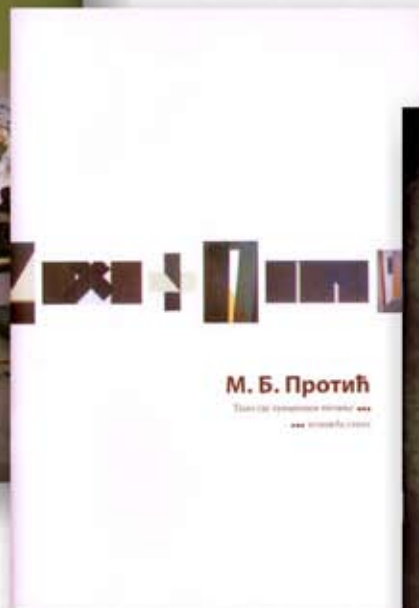
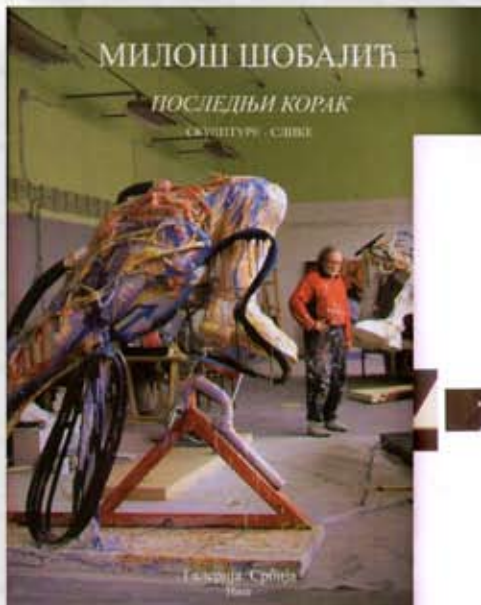
Нишки културни центар годинама већ расписује конкурс, организује уметничку колонију за креативну децу – Србе и друге угрожене с окупираног Косова. Колонија, радионица даје шансу деци песницима, прозним ствараоцима, ликовним уметницима да за неколико дана боравка у прекрасном Сиђеву покажу своје стваралачке и креативне потенцијале.

Ово је већ по шести пут како се од насталих радова у овом прекрасном амбијенту објављује Зборник литерарних и ликовних радова. Све то брижно прати, негује и обликује у књигу позната поетеса Миња Илијева с тимом својих другара и сарадника из Нишког културног центра и из Друштва писаца за децу Србије у Нишу.

Књига за децу "Скакавац у глави" је не свакидашња и оригинална прича о осмогодишњем дечаку Петру и његовом одмеравању вредности у периоду одрастања.

Ова прича има за сврху да врати поверење у систем вредности који се полако, али сигурно губи и ишчезава у условима актуелних друштвено-историјских превирања. Учење поштењу, части, одговорности, неговању искреног пријатељства и односу поверења у окриљу породице, треба да постану садржај, не само особене филозофије и психологије детета и детињства, већ су то и основни поступати на којима се заснива и треба да се заснива васпитање детета...

Александра Савић рођена је 09. 06. 1998. године у Нишу. Ученица је Основне школе „Радоје Домановић“ из Ниша. Ово је њена прва самостална књига у издању Културно – издавачког центра „Српска кућа“ из Пожаревца.

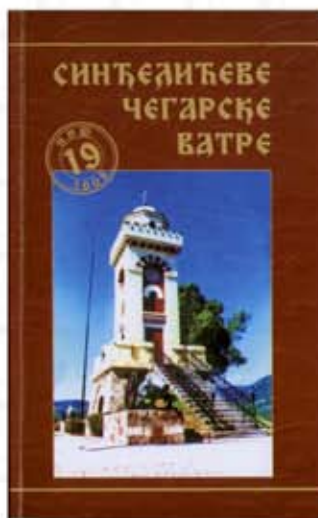
„Ovaj album fotografija pojavljuje se u vreme kada se navršava 130 godina od osnivanja biblioteke u Nišu. Autor Marija Čupić prihvatila se zato kompleksnog poduhvata da obradi 130 fotografija oko dvadesetak autora različitih tema i događanja. S obzirom na to da se i sama bavim ovom tematikom, poznato mi je koliko napora i vremena je potrebno za rad na jednoj ovako zahtevnoj temi.

Već duže vremena, fotografija je predmet različitih interesovanja. Ona nam, kao jedno od umetničkih sredstava izražavanja, pruža različite podatke i saznanja o izgubljenim činjenicama iz prošlosti. Snimci vezani za poznate ličnosti i događanja u nišu, izgled i odežbu/modu ljudi, panoramu grada, običaje, enterijere i drugo, pružaju veliki broj podataka za različita istraživanja. Zato radovi fotografa imaju i dokumentarnu i umetničku vrednost i predstavljaju građu koja je svakako deo istorijske istine.

Sажето и прецизно, аутор у три целине даје различите податке о фотографској заоставштини са краја 19. и прве половине 20. века, која се чува у Библиотеци. Обрађене су опште карактеристике из историје фотографије, дати, више или мање, биографски подаци о ауторима из доступних извора. Због разноврсности теме и садржине урађени су регистри наслова, библиографски опис, сигнатура, предметне одреднице и ID број (број библиографске јединице у е-бази података – НИБИС, коју користи Народна библиотека „Стеван Сремац“). Рад уједно представља почетак обраде и других фотографија, јер се планира да се неке од најрепрезентативнијих фотографија нађу на Web сајту Библиотеке.

За истраживаче, превремено историје фотографије, сваки овакав труд представља солидан основ за проучавање и осветљавање културно историјске прошлости Ниша.

Из рецензије Љиљане Тојате Васић, музејског саветника Народног музеја у Нишу

Васко Попа

РУЖА НАД ЧЕГРОМ

Је ли ово наш свет или није

Крају над пламеном с лица пада
Вепар дивни срце напушта
Ноктима се хватамо за последњи дах

За шта да се ухватимо

Ни облак да нам пружи руку
Ни камен да подметне раме
Ни време у помоћ да притекне
Ко још смрти зубе броји

Нико црна преостала крви

Уједи страву за срце
Уједи и облак и камен и време
И отвори црну ружу у ваздуху

Је ли ово наш свет или није

Дејан Медаковић

ЋЕЛЕ КУЛА

У кости је скривена
Свирала прошлости
У кости је зидан
Милоказ снова
Кост наша: маћ и стрела
Кост наша: пецалка за рибе
Пехар од кости
Издубила је кост
За гозбе осветнике
Она је оклоп и уточиште
Наше рањивости
Левак за крв
И мотка
За уморну заставу меса
Немоћна
А ипак крива
Проклетат труба
Неуморног звука

Г
О
Д
И
Ш
Њ
И
Ц
Е